

Καθώς, ἥλιε, τὰς θύρας τῆς ἀνατολῆς ἀνοίγων
Καὶ τοῦ Μέμνονος τὸν μέγον ἀνδριάντα πρωτοθύγων
Τὴν ἐωθινήν ἀπέσπας ἔνδοθεν τοῦ μελωδίου,
Παρομοίως ἀνατέλλων ζωπυρεῖς μου τὴν καρδίαν,
Κ' ἐνῶ πάλλω ἀντικρὺ σου
Ἀποσπᾷ στενάγματά μου ἡ μαγευτικὴ ἀφῆ σου. »

63.

Ἄνω ἔστρεψε καὶ ἄμω ἐκλείσει τὰ ὄμματά του,
Κ' ἐπεκάθησεν εἰς ταῦτα ἡ ὁμίχλη τοῦ θανάτου.
Δίσκον διδυγῇ κατόπτρου ἔφερε τὸ πλῆθος κλαίων,
Καὶ τὸν ἔθεσε πλησίον τῶν κροκίνων τοῦ χειλέων.
Ἀλλὰ τοῦ στυλπνοῦ ὕαλου ἀγνὴ ἔμεινεν ἡ φάσις,
ὥς ἀπῆλθεν ἡ ψυχὴ τοῦ καθαρὰ κηλίδος πάσης.

Εἰς τὴν κρίαν τοῦ καρδίας
Ἐσφιγγει ἀδαμαντίνην ὁ νεκρὸς εἰκόνα μίαν.

64.

Αὐτὴ δὲ πληροῦσα ὅλον τῆς παλάμης τοῦ τὸ κοῖλον
Ἀπὸ τῶν κρυσταλλωθέντων καὶ συσπᾶστων τοῦ
δακτύλων,
Μετὰ βίας ἀπεσπάσθη . . . Ζέσις ἔρωτος ἐσχάτη !
Τὴν θανοῦσαν Ἀγλαίαν καὶ θανὼν αὐτὸς ἐκράτει !
Τὸ ζωγράφημα ἐλάλει γαστήρ, λέγει, γυναικεῖα
Δὲν ἐγέννησε τὴν ρεῖαν, ἥτις λάμψις ἦτον μία.

Καλλιτέχνημα τοῦ Πλάστου,
Ἡ παρθένος ἐμαρτύρει τὴν ἀφῆν τῆς δεξιᾶς του.

65.

Εἰς τὴν γῆν, ὅπου τὸ πάλαι ὁ λαὸς τῶν Ἀθηναίων
Πρὸς λατρείαν τῆς Ἀγραύλου Βωμὸν ὕψωσεν ὥραιον
Ὅπου ἔπσε καὶ οὗτος τῆς ἐλευθερίας θύμα,
Ἐσκαπτεν ὁ Ἑρμῆτης τὴν ἐσπέραν βαθὺ μνημα.
Πλὴν ὁ λίσγος εὐρὼν αἴφνης πρόσκομμα, δὲν ἐ-
προχώρει
Τῆς ταφῆς τὸν τόπον ἄλλος προταφεῖς δὲν παρε-
χώρει,

Σκελετός τις ἐξωρύχθη,
Αὐτὸς δὲ ὁ τοῦ μεγάλου Ὀδυσσεὺς ἀπεδείχθη.

66.

Ἐφεβεν ὁ κρόταφός του ὡς ταυτότητος σφραγίδα
Ἐφερε τὴν τῆς Γραβίας πολυθρύλλητον βολίδα.
Ἀπὸ τοῦ σημείου τούτου ἀνεγνώρισεν ὁ γέρον
Καὶ ἠσπᾶσθη τὸ κρηνίον τοῦ ἀρχιστρατήγου χαίρων.
Ὁ νεκρὸς ἐκεῖ ἐτάφη καὶ τοῦ Περιπλανωμένου
Παρὰ τὰ ὁστὰ καὶ ἄλλου Ἑλλήνος ἀδικημένου,

Κ' ἐν τῷ μέσῳ πυκνῶν βάτων,
Τὸν σταυρὸν τοῦ μόνος βλέπει ὁ Νχὸς τῶν Ἀσω-
μάτων.

ΠΟΙΚΙΛΑ.

ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΟΝ, ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΕΡΙΕΧΟΝ
ΓΡΑΜΜΑΤΑ, ΕΥΡΕΘΕΝ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ. — Εἰς
Μεξικὸν ἀνεκάλυψε περιηγητὴς τις ἐλθὼν εἰς Νέαν
Αὐρηλίαν τῆς Β. Ἀμερικῆς, ἀπὸ Τεχαναντεπὲκ,
τεῦχος συγκείμενον ἐξ ἀριθμοῦ τινος φύλλων περ-
γαμηνοῦ συνηνωμένων διὰ πορπῶν ὀρειχαλκίνων.
Τὸ τεῦχος τοῦτο προήρχετο, λέγεται, ἐκ τινος πό-
λεως, ὀνομαζομένης Κασίχερσιχο, τὸ μυστήριον
τῶν ὀρέων, κατοικοιουμένης ὑπὸ μόνων τῶν Ἀζτε-
κῶν, ἥτοι ἀπογόνων τῶν ἀρχαίων Μεξικανῶν.
Διεσώζοντο εἰς τὸν μέγαν ναὸν τῆς πόλεως ταύ-
της, πεντήκοντα τεύχη τοῦ αὐτοῦ ἐξωτερικοῦ σχή-
ματος, φυλαχθέντα κατὰ τὴν ἐπὶ Φερνάνδου Κορ-
τὲς καταστροφὴν. Τὸ χειρόγραφον περὶ οὗ λέ-
γομεν, εἶναι πλήρες ἱερογλυφικῶν σημείων, ἐντε-
λὼς ἀκατανόητων, ἀλλ' ἐπὶ δύο ἢ τριῶν σελίδων
βλέπονται, ἄνωθεν τῶν ἱερογλύφων διάφοροι ἐ-
πιγραφαὶ ἑλληνικοῖς στοιχείοις γεγραμμέναι· ἀντι-
στρόφως (ἐκ δεξιῶν πρὸς ἀριστερά) κατὰ τὴν
συνῆθειαν τῶν Ἀνατολικῶν, ἀλλὰ συγκείμεναι ἐκ
λέξεων Ἑλληνικῶν· οὕτω, φερ' εἰπεῖν, ἀναγινώ-
σκεται ἐπὶ τῆς πρώτης σελίδος ἡ ἐξῆς φράσις
ἑλληνικοῖς γράμμασι, Η ΓΑΩΣΣΑ ΠΑΝΤΩΝ. Ἐπὶ
ἄλλης δὲ σελίδος, βλέπεται ἄλλη τις ζωγραφία,
παριστῶσα τὴν θάλασσαν, μετὰ τῆς ἑλληνικῆς
λέξεως ΘΑΛΑΣΣΑ, καὶ ναῦν πλήρει ἀνθρώπων.

Ἡ παρουσία τῶν ἐπιγραφῶν τούτων ἀποδει-
κνύει, λέγει ἡ φημερίς ἐξ ἧς ἐρανίζομεθα τὴν ἀγ-
γελίαν ταύτην, « ὅτι τὰ χειρόγραφα ταῦτα ἐγρά-
φησαν ὑπὸ ἔθνους ἐχόντος συγκοινωνίαν μετὰ τῶν
Ἑλλήνων, ἢ ὅτι τὸ ἔθνος τοῦτο ὁρμάται ἐκ τῆς
Ἀσίας, ἐπειδὴ ἐγράφη κατὰ τὸν τρόπον τῶν ἀνα-
τολικῶν (Ἑβραίων, κλπ.). Πιθανότατον λοιπὸν τὸ
ἔθνος τοῦτο νὰ ἦτον Ἰουδαϊκόν, καθόσον πολλὴ ὑ-
πάρχει ὁμοιότης μετὰ τῶν Ἀζτεκῶν καὶ τῶν Ἰου-
δαίων. Ὑπάρχει ἐν τῇ ἱερᾷ Ἱστορίᾳ γεγονός τι
μυστηριώδες καὶ ἀνεξήγητον, ἡ ἀνάληψις τῶν δέ-
κα φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ. Μὴ ἄρα αἱ δέκα αὗται
φυλαὶ ἦλθον νὰ κατοικήσωσι τὴν Μεξικὴν καὶ νὰ
ιδρύσωσι τὸ ἀρχαῖον καὶ μέγα ἔθνος τῶν Ἀζ-
τεκῶν.

ΠΕΡΙ ΔΗΨΙΣ.

Ἡ Γρατσιέλλα, ὑπὸ Λαμαρτίνου. — Περιηγήσεις.
— Ἡ Πετρούπολις. — Βιογραφία Κυριακὸς Δο-
μνάρδος. — Ἡ Κ. Λεβρόν. — Αἱ δύο κλίσεις
(διήγημα). — Ἔργα καὶ ἡμέραι. — Ποίησις — ἐκ
τοῦ τελευταίου ἔσματος τοῦ Περιπλανωμένου, ὑπὸ
Α. Σούτσου. — Ποικίλα.

ΕΙΚΟΝΟΓΡ. Ἡ Πετρούπολις. — Ἡ Κ. Λεβρόν.
ΠΑΡΑΡΤ. Ὁ Ὑποκόμης τῆς Βραζελόννης τὸμ. Δ'.